

Ef. 1:15-23

La pregària de Pau per a nosaltres. Demanant revelació i enteniment

Acció de gràcies i pregària	Acció de gràcies i pregària
¹⁵ També jo, d'ençà que m'han parlat de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor a tots els del poble sant, ¹⁶ no em canso de donar gràcies per vosaltres i de tenir-vos presents en les meves pregàries. ¹⁷ Demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi el do espiritual de comprendre la seva revelació, perquè el conegueu de veritat. ¹⁸ Li demano que il·lumini els ulls del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades en l'heretat que ell ens dona entre els sants, ¹⁹ i quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç ²⁰ amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt al cel, ²¹ per damunt de tota potència, autoritat, poder i sobirania, i per damunt de qualsevol altre nom que es pugui invocar, tant en el món present com en el futur. ²² Déu ho ha posat tot sota els seus peus, i a ell, l'ha posat al capdamunt de tot com a cap de l'Església, ²³ que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses. BCI	15Per això, també jo, d'ençà que he sentit parlar de la vostra fe en el Senyor Jesús, i del vostre amor envers tots els creients, ¹⁶no paro de donar gràcies per vosaltres, recordant-vos en les meves oracions, ¹⁷a fi que el Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, us faci el do d'un esperit de saviesa que us reveli el ple coneixement d'ell, ¹⁸a fi que, il·luminats interiorment, pugueu comprendre a quina esperança us ha cridat, quina riquesa de glòria ofereix la seva herència entre els sants, ¹⁹i com d'incomparable és la seva potència envers vosaltres, els creients, operant amb aquella força poderosa ²⁰que va desplegar en el Crist, quan el va ressuscitar d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt del cel, ²¹molt per damunt de tot principat, autoritat, poder i domini, i de qualsevol altra dignitat que es pugui constituir, no sols en el món actual, sinó també en el món que vindrà. ²²Tot ho va sotmetre sota els seus peus, i el constituí en el cap suprem de l'Església, ²³que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple per complet l'univers. BEC

Introducció.

Efesis 1 comença amb una salutació (1:1-2), una gran benedicció (1:3-14), seguit d'una breu acció de gràcies (1: 15-16) i continua amb una gran intercessió (1:17- 23).

Tres accions de Pau: beneir, donar gràcies i pregar.

Actitud de Pau: gratitud i pregària constant

v15 *"També jo, d'ençà que m'han parlat de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor a tots els del poble sant"*

Dues raons per les quals donar gràcies:

- 1) La fe que tenen en el Senyor Jesús (relació vertical)
- 2) L'amor per tots els sants/creients (relació horitzontal)

No hi pot haver fe sense amor cap els que comparteixen la mateixa fe.

"**Sants**" és el terme que Pau utilitza per designar el poble de Déu (apareix 9 vegades a efesis). No es refereix a persones moralment perfectes, sinó a persones beneïdes per Déu. La paraula "sants" ens identifica segons el que Déu fa en nosaltres, no pel que nosaltres fem.

v16 *"no em canso de donar gràcies per vosaltres i de tenir-vos presents en les meves pregàries"*
Gratitud i pregària constants, ho troben en la majoria de cartes Paulines (Rm 1:9; Flm 1:3-4; Col 1:3; 1Te 1:2; 2Te 1:3)

Pregària de Pau: Tres peticions fonamentals

1) Esperit de saviesa i revelació. v17b *"que us concedeixi el do espiritual de comprendre la seva revelació, perquè el conegueu de veritat"*

Do espiritual: **Com una predisposició intel·lectual** que ens faci entendre la veritat divina; **Com el do de l'Esperit Sant**, qui ens fa capaços de tenir coneixement d'aquesta veritat

Saviesa (Gr. Sofia), no és només el coneixement intel·lectual, sinó conèixer les coses des de dins; una veritat assimilada i digerida.

Revelació (apocalipsi) expressa la idea de descobrir allò que estava amagat. Si no és a través d'una revelació de l'Esperit no es pot arribar al coneixement de Déu.

2) Il·luminació interior v18a *"que il·lumini els ulls del vostre cor"*

- Es refereix als ulls de l'enteniment, que sovint es localitzava al cor entre els antics
- No n'hi ha prou amb tenir les coses al davant, cal saber veure-les
- Necessitem l'Esperit per veure el que Déu vol

3) Comprensió de tres realitats:

a) L'esperança de la seva crida v18b *"pugueu comprendre a quina esperança us ha cridat"*

Una crida a una vida nova en què coneixem, estimem, obeïm i servim Crist, gaudim de comunió amb ell i amb els altres, i mirem més enllà dels nostres sofriments presents cap a la glòria que serà revelada algun dia.

b) La riquesa de glòria de la seva herència entre els sants v18c *"quina riquesa de glòria ofereix la seva herència entre els sants"*

- La vida eterna
- La participació en la glòria de Déu i la plena comunió amb ell
- Benediccions que els fills adoptius de Déu **ja gaudeixen aquí i ara**

L'herència es rep "**entre els sants**", és a dir, en companyia de la comunitat dels creients. Això anticipa un tema fonamental: la vida cristiana no es viu en solitari.

c) La incomparable grandesa del seu poder v19a *"i com d'incomparable és la seva potència envers vosaltres, els creients"*

LA RESURRECCIÓ: v19b-20a *"em refereixo a la força poderosa i eficaç 20 amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts"*

La potència amb què Déu actua sobre nosaltres és la mateixa que va fer ressuscitar Crist d'entre els morts. **La resurrecció és l'eix sobre el qual pivota tot l'Evangelí.**

L'apòstol Pau compara la **resurrecció espiritual dels cristians** amb la **resurrecció del Crist** (compareu amb Col 2:12):

- Tant l'una com l'altra les atribueix a la potència divina
- El naixement de nou dels cristians no és una cosa a la qual es pugui arribar per un esforç humà
- Forma part de la gràcia de Déu

➤ **La dreta de Déu: lloc d'honor suprem v20b** “*i el feu seure a la seva dreta dalt al cel*”

Déu el ressuscità i el va fer seure a la seva dreta, el lloc d'honor; Déu no ha demanat a ningú més que s'hi assegui; el lloc on era des d'abans de la fundació del món; se li restitueix el lloc que li correspon, amb autoritat suprema

➤ **Per damunt de totes les jerarquies v21** “*per damunt de tota potència, autoritat, poder i sobirania, i per damunt de qualsevol altre nom que es pugui invocar, tant en el món present com en el futur*”.

El Fill és més que un àngel, està per damunt de qualsevol de les jerarquies dels àngels, principat, autoritat, poder i domini, No sols en el món actual, sinó també en el món que vindrà. Crist està infinitament per damunt de qualsevol ésser creat, inclosos els àngels més elevats.

➤ **El sotmetiment de totes les coses v22a** “*Déu ho ha posat tot sota els seus peus*”

Totes les coses li han estat sotmeses per tal que pugui dur a terme la seva missió d'estendre el seu Regne (vegeu Mt 28:18).

➤ **Crist com a cap de l'Església v22b-23** “*i a ell, l'ha posat al capdamunt de tot com a cap de l'Església, que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses*”

Si Crist és el cap de l'Església, ella és el seu cos, descrivint una vinculació i dependència vital:

- **L'església no té cap sentit sense el Crist**
- **L'obra del Crist hauria estat en va sense l'església**
- Pau posa de manifest la **íntima relació** entre el Crist i l'església

Conclusió.

El desig de Pau és que els creients puguin tenir una comprensió àmplia i profunda respecte a qui és Déu i què ha fet per a ells en Crist Jesús, a qui ha posat sobretot l'univers i en particular com a sobirà sobre l'església. Així podem percebre el gloriós panorama espiritual del propòsit de Déu des d'abans del començament del temps i projectant-se cap a l'eternitat futura.